

Skatteministeriet

21. juni 2017
J.nr. 2017 - 1932

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 355 af 25. april 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA).

Karsten Lauritzen

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

I forlængelse af svaret på SAU alm. del spørgsmål 306, bedes ministeren oplyse, om han er af den opfattelse, at den solidariske hæftelse også skal udstrækkes til købere fra den registrerede virksomhed, der både har sikret sig, at sælger faktisk er registreret ved SKAT, og at sælger har angivet den afgiftspligtige mængde til SKAT over sin løbende afgiftsangivelse, men ikke har afregnet afgiften til SKAT. Vil ministeren i bekræftende fald oplyse, hvordan den købende virksomhed kan sikre dokumentation for, at den registrerede virksomhed har afregnet afgiften til SKAT af netop de varer, som den registrerede virksomhed har solgt til den købende virksomhed.

Svar

Som det også fremgår af mit svar på SAU spørgsmål 306 (samling 2016-2017) vil alle virksomheder, der enten overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender afgiftspligtige varer, hæfte for, at afgiften bliver betalt. Der er tale om et objektivi ansvar, hvilket vil sige, at en køber af punktafgiftspligtige varer kan hæfte for afgiften, uanset om denne er i god tro og rent faktisk tror, at afgiften er betalt. Det betyder derfor også, som der spørges til, at en køber kan risikere at skulle betale for afgiften, selvom køberen både har sikret sig, at sælger faktisk er registreret ved SKAT, og at sælger har angivet den afgiftspligtige mængde til SKAT over sin løbende afgiftsangivelse.

Formålet med at udvide hæftelsesreglerne i 2002 var, som det også fremgår af svaret på SAU 306 (samling 2016-2017), at gøre virksomheder mere ansvarlige i deres valg af samarbejdspartnere og sikre, at købere af afgiftspligtige varer er mere opmærksomme på, om der er betalt afgift. Forud for ændringen havde erfaringer på kontrolområdet blandt andet vist, at der var en række situationer, hvor virksomheder købte varer til lave priser, fordi der ikke var betalt afgift. Dette kunne virksomheder gøre uden risiko. Af denne grund blev hæftelsesreglerne skærpet ved indførelse af solidarisk hæftelse. Reglerne skal derfor begrænse virksomheders incitament til at købe varer til en lav pris (uden afgift), da køber i værste fald kan blive ansvarlig for at betale afgiften.

Udover at undersøge, om den virksomhed, som har solgt varerne, er registreret for afgift og eventuelt har angivet afgiften til SKAT, skal virksomheden være opmærksom på priserne. Er priserne på varerne lavere, end det, der normalt vil være tilfældet på markedet, kan det betyde, at der ikke er betalt afgift.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at det kun er undtagelsesvis, at denne regel skal anvendes. Det klare udgangspunkt må være, at det er dem, der ifølge loven er forpligtet til at betale afgift, som også skal betale den. Det er samtidigt vigtigt at være opmærksom på, at reglerne skal bidrage til at forebygge afgiftssvig, og at de derfor er nødvendige, selvom de skal anvendes undtagelsesvis. Det fremgår også af SKAT's bidrag nedenfor.

Jeg kan således henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra SKAT:

”SKAT kan som supplement oplyse, at der ikke er ført statistik over anvendelse af solidarisk hæftelse, men det er SKATs vurdering, at den solidariske hæftelse kun anvendes i begrænset omfang og med stor forsigtighed. SKAT opkræver som hovedregel afgiften hos den virksomhed, som ifølge loven skal betale afgift.

SKAT anvender primært reglerne om solidarisk hæftelse i sager, hvor der optræder flere handelsled, og hvor et eller flere led har direkte eller indirekte gevinst ved at unddrage afgiftsbetaling. Et fælles træk for disse sager er, at der i handelskæden er indskudt et selskab, hvis eneste formål er at unddrage betaling af afgifter, fx afgift af chokolade- og sukervarer. Indskudte selskaber er kendetegnet ved ikke at angive deres afgiftstilsvare eller kun en del heraf samt at undlade at betale afgiften. Når SKAT indleder kontrol hos de indskudte selskaber, er disse uden aktiver og går konkurs.

Det er kun i de undtagelsesager, hvor det ikke er muligt for SKAT at identificere leverandøren af de afgiftspligtige varer, at SKAT rejser afgiftskravene over for køber.

Det er også vigtigt at være opmærksom på, at reglerne anses for at have en præventiv effekt, da de er med til at sikre, at virksomheder er mere opmærksomme på deres handelspartnere, og om der er betalt afgift, når de køber punktafgiftspligtige varer. Selvom solidarisk hæftelse således kun anvendes undtagelsesvist, er det SKATs vurdering, at muligheden for gøre hæftelsen gældende er med til at forebygge afgiftssvig.”